

РЕЦЕНЗІЯ
на магістерську роботу

Орлова Микити Русланович

ПЕРСОНІФІКАЦІЯ ТЕМБРУ АЛЬТА В КІНОТВОРЧОСТІ
ДЖ. ВІЛЬЯМСА

(науковий керівник – кандидат мистецтвознавства, ст. викладач
Оболенська Марія Михайлівна)

Вибір теми дослідження, а саме – Персоніфікація тембру альту в кінотворчості Дж. Вільямса – є спробою відійти від сталих, традиційних поглядів на наукові дослідження, що їх зазвичай проводять магістранти виконавських кафедр академічного спрямування. На погляд рецензента, актуальність теми підкреслюється процесами, які відбуваються наразі в сучасному мистецтві. Пошуки нових форм не просто співіснування, а й взаємопроникнення і навіть синтезу класичного мистецтва і шоу-бізнесу стає все більш нагальною проблемою, що потребує дослідження, вивчення і висновків. В такому розумінні тема дослідження виглядає як дуже актуальна.

Результати роботи були презентовані автором на VI Міжнародній науково-творчій конференції «Мистецтво та наука в сучасному глобалізованому просторі», 14–15 листопада поточного року (м.Харків).

Робота складається зі Вступу, двох розділів, Висновків, Списку використаних джерел та Додатків (нотних прикладів), що відповідає нагальним вимогам. Текст дослідження є достатньо структурованим і логічно викладеним. М.Орлов розглядає широкий контекст творчості Дж. Вільямса та докладно аналізує деякі твори. Автор висловлює доволі цікавий погляд на феномен персоніфікації тембру, залучаючи до аналізу (а не лише в якості прикладів) окремі твори українських авторів чим суттєво розширює дослідницьке поле, виходить за рамки заявленої. Автор відслідковує деякі паралелі музики для кіно та музики для театру.

Доволі детально відстежено і проаналізовано еволюцію тембрових амплуа альту в різні історичні епохи (в різних стилевих та жанрових контекстах). Наведені приклади обумовленості сприйняття альтового тембру в залежності від контексту, а також в моно- та полі-тембрових сполученнях. Зроблено систематизацію використання різноманітних тембрових амплуа альту в творчості Дж. Вільямса.

Робота в цілому є самостійною, ґрунтовною, коректно оформленою. Магістрант демонструє добру обізнаність як в нотному матеріалі досліджених творів, так і у відповідних наукових працях сучасних авторів. Професійно користується різноманітним арсеналом методів дослідження.

Серед зауважень, які виникають під час вивчення тексту роботи, хочу звернути увагу на подекуди неточність посилань на використані джерела інформації. Недостатньо конкретизовані окремі, використані в дослідженні визначення та витоки їхнього походження.

Мої запитання до магістранта наступні:

Як Ви можете характеризувати твори Дж.Вільямса створені поза жанром музики для кіно? Які з цих творів, на Вашу думку, є найбільш значущими і в чому саме їх значимість?

Які технічні прийоми гри на альті (види техніки та звуковидобування) є найбільш типовими для авторських партитур Дж.Вільямса?

У підсумку хочу зазначити: магістерська робота Орлова Микити заслуговує на позитивну оцінку, а її автор - на присудження освітньої кваліфікації Магістр музичного мистецтва.

Доктор мистецтва,
доцент кафедри
оркестрових струнних інструментів
ХНУМ ім. І.П.Котляревського

М.М.Удовиченко

